

Barcelona, 23 d'agost del 1963

Universitat Autònoma de Barcelona

Biblioteca d'Humanitats

Calc/0428
UAB

Estimat fill:

Ens fa molta alegria rebre carta abans del dia que l'esperem. Això ens ha passat amb la teva del dia 18. Ahir, de retorn del funeral de la sogra del Peypoch, la vaig trobar al despatx, i és de les que més ens ha emocionat i satisfet. Engipono unes ratlles a correuita (la feina no em dona gaires lleures), per a que vosaltres tingueu també l'alegria de tenir notícies més sovint. Això ens ajudarà a trobar mes curtes les setmanes que manquen encara per a poguer abraçar-vos físicament.

Per bé que va estranyar-me (ja ho dius tu: "cada cap es un mon") ni l'Angel ni la seva esposa estigueren al funeral. M'havia imaginat trobar-li, i parlar-li dels diners que has d'anticipat per la reservació dels passatges. Però només vaig poguer parlar amb en Peypoch i la Quimeta. Em digué en Peypoch que durant aquests darrers dies s'havien rebut tres cartes teves adreçades a l'Angel, les quals les hi havien tramès a la seva actual residència, que és, segons vaig entendre, el poble on va néixer. Vaig insinuar-li els teus capteniments per la qüestió i, sobretot la Quimeta, va dir-me que no calia amoïnar-t'hi, que ja et contestarà.

La sorpresa que vaig tenir es dir-me que el proper dilluns, dia 27, emprenen el viatge de retorn, disposats a liquidar els seus afers a Mèxic per a tornar, l'any que ve, per a establir-se definitivament a Barcelona. Quan aquestes ratlles t'hagin arribats, si no son aquí estaran a punt d'arribar. Les coses que li vaig encarregar que et digués, i l'abraçada que vaig donar-los'hi per a vosaltres, no és possible que us les transmetin de manera que us encomani la nostra emoció. Però us podran parlar llargament i us animaran força, perquè ells s'emporten una bona impressió de la vida que es fa a Barcelona, idealismes apart.

Diuenge, amb més calma que ho faig ara, contestaré la teva carta. Aquestes ratlles son només una anticipació, que us ajudarà a esperar amb il·lusió les que les seguiràn: Crec un gran encert trencar la rutina d'una carta setmanal, i escriure'n tantes com pugui per a ajudar a escursar el temps i tenir-te informat al dia de les nostres emocions, i de les coses que fem perquè l'arribada us sigui agrados i fàcil.

Jo esperava en Messeguer del 19 al 20 d'aquest mes, que és quan havia de retornar a Barcelona, segons va dir-me. En Peypoch em va dir que no l'esperés abans del 27. Però que no m'amoïnés en preguntar a l'Hotel, perquè ignotava si s'estatjaria en el mateix, que ell, l'Angel, així que arribi a Barcelona, ja es posarà en contacte amb mi. Fou quan vaig dir-li lo dels diners, però no hi donà cap importància. "A ben segur-v dir-me- ja li haurà enviat instruccions. Amb tot no estic massa tranquil, perquè els veigs una mica despreocupats. Espero que ja em diràs si t'ha contestat.

Aquesta setmana, amb la mare, hem estat a Vallvidrera i a La Floresta. A Vallvidrera hi trobarem una mansió senyoriuola, que nomes de veure el jardí -millor dit; el parc- ja ens va semblar que anavem mal informats, perquè ens havien dit que demanaven de lloguer 1500.- ptes ~~matmanabambamada~~ mensuals. En efecte, en demanaren 4000.- i rebaixaren a 3500.- si era per tot l'hivern. Apart del preu -creiem que es excessiu, ens va desencisar una mica el fet de que tot i tractar-se d'un palau, propi d'una embaixada, l'apartament ofert semblava el destinat als alts servents de la casa: el major-dom o cosa semblant. Pel preu de 1500.- això no hauria estat un inconvenient, perquè contenia tots els elements necessaris per a viure-hi bé, amb comoditats; senyoriu i alegria. Però quedarem amb en Miracle (el conseller literari de la Selecta) que fou qui em va informar (ell hi viu fa anys), que ja mirari alguna altra cosa. Tant ell com la seva muller, ens atengueren amb una cordialitat encisadora.

La Floresta no ens feu bona impressió. El que es pot trobar de lloguer es troba més de mitja hora lluny de l'estació, desavinença que a l'hivern, es farà més remarcable, i en dies rúfols impossible. Ara mirarem Vallldoreix, San Cugat, etc. ultra esperar si ens tornen a avisar de Vallvidrera. Tot amb tot, no et neguiteigis. Ja vaig explicar a la Quimeta la solució d'emergència, si no surt res que valgui la pma: per la situació, el preu i el confort.

Fins diumenge, doncs, i sempre esperant notícies vostres.

Rebeu tots una forta abraçada del vostre pare i avi